

V Kilkelly, říjen tisíc osm set čtyřicet: Petře, drahý synu můj
Tvůj přítel a spolužák Pat byl tak hodný, že napsal ti, Bůh při něm
stůj
Tví bratři si hledají v Anglii práci, náš dům je teď prázdný a ztich'
A úroda brambor je stižena plísní snad zbyde tak třetina z nich
A tvá sestra Bridget a Patrick O'Donnell chtějí se v prosinci vzít
A máma má starost kdy vrátíš se domů, neměl jsi prý odejít

V Kilkelly, únor tisíc osm set padesát: Petře, drahý synu můj
Pozdravuj svou ženu Marii s dětmi a Bůh vás všechny opatruj
Michal má nějaké problémy v Anglii, nikdy už se nezmění
A rašelina je tak rozmoklá od dešťů, nemáme nic k topení
Bridget je šťastná a už má pět dětí a šesté má tvé jméno mít
A matka tě líbá a ptá se, kde pracuješ, neměl by ses tolik dřít

V Kilkelly, září tisíc osm set padesát: Petře, můj synu, buď zdrav
Zarmoucený ti tentokrát posílám nejsmutnější ze všech zpráv
Před týdnem v neděli tvá matka zemřela, v noci smrt přešla náš práh
Neboj se, zemřela tiše a ve spánku, vzpomeň na ni v modlitbách
Pohřbili jsme ji na hřbitově v Kilkelly, Bridget, tví bratři a já
Ten večer než odešla, ještě mi říkala, že se jí o tobě zdá

V Kilkelly, březen tisíc osm set šedesát: Synu, cítím se tak sám
Díky, žes poslal ty obrázky dětí, jsou krásné a líbí se nám
Je to už třicet let, cos odjel za moře, mně táhne na osmdesát
Z peněz, co posíláš, žiju si slušně, jen nevím, jak poděkovat
A tvůj bratr Michael staví si domek a má první šedivý vlas
Píšeš, že chystáš se za námi přijet, jsem šťastný, že spatřím tě zas

V Kilkelly, v říjnu o šest roků později: Bratře, dnes píšu ti já
Našeho otce si Bůh k sobě povolal, všechno ho připomíná
Poslední dny strávil s vnoučaty u Bridget, bydlel tam s nimi moc rád
Bolesti neměl, jen vzpomínal na tebe, když už pak nemohl vstát
Pohřbili jsme ho hned vedle tvé matky, teď jistě už setkal se s ní
Bylo by fajn, kdybys doma ses stavil, Bridget posílá políbení